

SINIF ARKADAŞIMIZ OKAN HIZALIN ARDINDAN,.. 'HER ÖLÜM ERKEN ÖLÜMDÜR' DİYEREK...

"Bir garip ölmüş diyeler

Üç gün sonra duyular,/'

Garip değildi,..

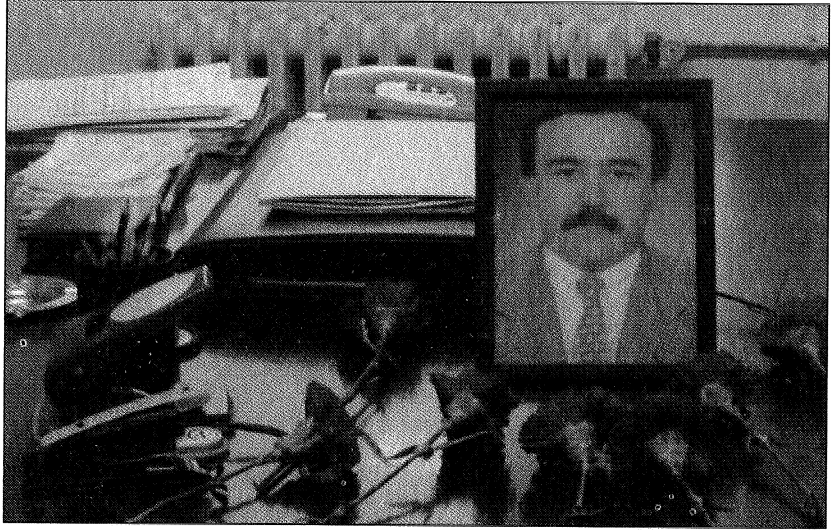
Hayır üç gün sonra değil, o gün duyduk haberini, duymaz olaydık, Daha bir gün önce keman ve ud eşliğinde Eski Dostlar,,, Eski dostlar'ı terennüm ediyorduk, şarabın ve şarkıların bölüşüldüğü bir Ankara gecesinde, Değil mî Nazan, değil mî Nevzat, değil mi Mücahit? Biz o gece Ege

Yerbiliminden mezun dört meslektaş, bir sonraki toplantımızda diğer sınıf ve okul arkadaşlarımızla beraber olmayı ümit etmiştik,,,

Cumartesi akşamı eve geldiğimde eşim Soma'dan kuzenimin aradığını haber veriyor ve Okan'ı kaybettiğimizin haberini veriyor.

Nasıl haber vermeli şimdi arkadaşlara. Nazan'ı arıyorum, "Okan vefat etmiş!" diyorum. Sonra telefonu Nevzat alıyor ve telefonda ağlıyor. Sonra tekrar başlıyor telefon konuşmaları,.. Ankara-Soma, Ankara-Izmir, Ankara=Ankara, Ankara-Artvin,,, Dışarıda kar yağıyor, Okan gitmiş başka bir diyarlara... Dışarıda kar yağıyor, B.. mu vardı Okan, acelen neydi be kardeşim... Küfürlü konuşmayı seven, küfür ederken bayağı laşmayan, her zaman "adam gibi adam" olan kardeşimiz gitmiş, Ah ulan, deli oğlan,

"Biraz da kendi cenazemizin peşinden gideriz tanıdık cenazelerinde" diyordu Attila İlhan ,, Gün Pazar olmuştur artık. Öğleye doğru bir telefon



Nazan'dan ve Ankara'daki sınıf arkadaşları olarak o berbat kar da yola çıkıyoruz. Direksiyonda Nevzat, onun yanında Burhan Gülek ve arkada ben, Ama Nazan da yanımızda sayılır, yarım saatte bir telefon açıyor. Ya yol durumunu bildiriyor, ya İzmir'den bir haber veriyor. Doğan Özbek de yanımızda sayılır, O da telefonla kâh Okan'ın anne-babasmm evinden kâh havaalanından haber iletiyor bize, Namık Ergun da yanında. Kula'ya uğruyoruz, İsmail ErgüPün çayını içiyoruz, "Daha geçen gün bizdeydi, Ahhh, vahhh!" Yolumuza devam ediyoruz, zira Doğan'm evinde sofraya kurulu ama biz gece on' a doğru orada olabileceğiz nerdeyse.

Pazartesi sabah beşte uyanıyor ve Soma'ya yöneliyoruz, Bornova'dan Hulusi Sarıkaya ağabeyi de alıyoruz. Oysa bir gün önce havaalanında karşılaşmış cenazeyi Hulusi ağabey, "Ankara'dan arkadaşları gelirken benim Soma'ya gitmemem haksızlık." Diye düşünmüş, İnsanlık dersi veriyor Hulusi Ağabey, Somada sekize doğru lokanta arıyoruz, ELI önünde tören var sekiz buçukta.

E.L.'nin Soma Bölge binasına giriyor, üçüncü kattaki Okan'ın odasına çıkıyoruz. Eşi de meslektaşımız olan Cemaliye ile masası karşılıklı. Ama Okan'ın masasının üzerinde karanfiller ve çerçevelenmiş bir resmi var. Açlıyoruz Burhan ile...

"Ağlamak ayıp değil..." Az sonra sevgili arkadaşımız için tören yapılacak, kömür kokan Soma'da ,,,

Yıl 1996 Okan'ın daveti üzerine Madencilik Bayramına Aralık ayının ilk Cumartesinde bir kez daha gelmişim. Şiir okumaya çağırmıştı Okan beni. Sekiz yıl sonra tekrar aynı merdivenleri, aynı odayı, aynı tanıdık yüzleri görüyorum, herkes suskun.

Resmi tören başlıyor ,,, Okan namusludur, dürüsttür, demokrattır, örgütçüdür.,. Ama bu kez örgütleyemiyor bir şeyleri, Bizi tabutun içinden gözlüyor besbelli, Neredeyse bir oldu bittiye getirilecek cenaze töreni. Ah tabutun üzerinde bir örtü de yok. Ah! Resmi tören ah...! Bölge müdürü konuşuyor. Sağ olsun konuşsun da,,.

Ama Okan'ımız şür sever. Şiirlere yer yok, Okan türkü de sever, türkülerde yer yok , Okan jeolojiyi çok sever meslektaşlarının anılarına yer yok, Okan sendikayı çok sever, sendikaya da yer yok resmi törende, Okan kızı Berili çok sever, BeriTin babasına vedası yok resmi törede. Bir şeyler düğümlebilir boğazımızda,,. İstikamet Balıkesir,

Balıkesir bekle, Savaştepe üzerinden Balıkesir'e gidiyoruz. Cenaze namazından önce kardeşimizin tabutuna bir bayrak yakışır. Bir bayrak satın alıyoruz çarşıdan ve doğru tabutun bulunduğu evin önüne geliyoruz. Hiç değilse bayrağımızla yollayalım değil mi? Camideki törende saf tutuyoruz ve dualarımız Okan için,,.

Okan Hızal

Sınıf arkadaşımız,, İyi bir insan,,. Dürüst sapma kadar, İsteddiği yere tayinini çıkaracak bir "dayısı" olmasına karşın O Kangal'ı seçecek kadar mesleğinin sevdalısı, Şiir yazardı, karikatür çizerdi, E.Ü, Yer Bilimleri Fakültesinin 77 girişlilerinin basılamayan yıllığında her arkadaşımız için karikatürleri O çizmişti "Yamuk" imzasıyla. Ruhunda isyan vardı, acelesi vardı hep.,. Hızlı hızlı konuşurdu, soyadından hız alırdı belki de, Evlendiğinde duruldu sanki biraz. Üç yıl önce Oda seçimleri için Ankara'ya geldiğinde görüşmüştük lokalde, Öğle yemeğinde eşi Cemaliye ile karşılıklı oturmuşlar rakı içiyorlardı. Bir de sigara ,,,Bir de durmadan kızlarına telefon açıyorlardı Soma'ya,,.

İzmir Bornova'da, Sivas Kangal'da, Ankara'da, Manisa Soma'da ve son olarak da Balıkesir'de gördüm sevgili kardeşimi,,.BİR şeyler eksik kaldı, bir şeyler çabuk,,.

Balıkesir'den Ankara'ya geri dönerken Burhan, Nevzat ve ben şiirler okuduk sana... Bildiğin şiirlerdi çoğu,,. Bildiğin şiirleri fatiha niyetine ard arda okuduk... Sen şiir severdin, sen insan severdin, sen sapına kadar demokrat, sen güzel insan,,. Sana şiirler gönderdik Okan duydun mu bizi?

Biz "eski dostları" sık sık söyleyeceğiz artık, gözlerimiz buğulanarak,,. Eskimeyecek dostluklarımızın anısına şarabımızı senin için de kaldıracacağız, şiirlerimizi senin için de okuyacağız. Ayıp ettin be Okan,,.Acelen neydi be arkadaşım? "Her ölüm erken ölümdür"diyordu ya Cemal Süreyya, Seninki de pek bir erken oldu be Okan!/'

"Üstü kalsın!"

Jeolojiden sınıf arkadaşların adına Ali ULUSOY.